

Sygnatura akt IV Ka 451/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Agnieszka Połyniak
Protokolant :	Agnieszka Kaczmarek

przy udziale Władysławy Kunickiej - Żurek Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2013 roku

sprawy **B. K.**

oskarżonego z art. 278 § 1, 3 i 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 29 kwietnia 2013 roku, sygnatura akt II K 246/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że eliminuje z punktu II dyspozycji sformułowanie „ w terminie dwóch miesięcy od dnia uprawomocnienia się wyroku”

II. w pozostałym zakresie tenże wyrok utrzymuje w mocy;

III. wydatkami związanymi z postępowaniem odwoławczym obciąża Skarb Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 451/13

UZASADNIENIE:

Wyrokiem z dnia 29 kwietnia 2013r. Sąd Rejonowy w Wałbrzychu, w sprawie o sygn. akt II K 246/13, uznał B. K. za winnego tego, że:

W okresie od 4 maja 20123 roku do 27 sierpnia 2012 r. w W. woj. (...) działając z góry powziętym zamiarem w krótkich odstępach czasu poprzez podłączenie instalacji elektrycznej mieszkania przy ul. (...) z przewodami wewnętrznej linii zasilającej, dokonał kradzieży energii elektrycznej o wartości 147, 72 złotych na szkodę (...) S.A. Oddział W., przy czym czynu tego dopuścił się warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu wydanym w dniu 05 maja 2004 r., sygn. akt XK 864/04 za umyślne przestępstwo podobne na karę jednego roku pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 12 grudnia 2007 r. do 12 marca 2009 r., oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu wydanym w dniu 7 czerwca 2005 r., sygn. akt II K 248/05 za umyślne przestępstwo podobne na karę jednego roku pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 24 czerwca 2009 r. do 23 czerwca 2010 r., przy przyjęciu, iż czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi, to jest czynu z art. 278 § 1, 3 i 5 kk w zw. z art.

12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na podstawie art. 278 § 3 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. wymierzył oskarżonemu karę 5 miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.

Nadto na podstawie art. 46§1 k.k. zobowiązał skazanego do naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 147,72 zł na rzecz (...) S.A Oddział w W. w terminie 2 miesięcy od dnia uprawomocnienia się wyroku, zwolnił go od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych, wydatkami obciążając Skarb Państwa.

Z rozstrzygnięciem tym nie pogodził się Prokurator Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu, który zaskarżył orzeczenie w części dotyczącej orzeczenie o karze na niekorzyść oskarżonego B. K., zarzucając na podstawie art. 438 pkt 1 k.p.k. obrazę przepisów prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 46§1 k.k. polegającą na jego zastosowaniu i zobowiązaniu oskarżonego B. K. do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. oddział w W. na podstawie tego przepisu, podczas gdy prawidłową podstawą winien być w tym przypadku art. 72 §2 k.k., bowiem pokrzywdzony w toku postępowania karnego nie złożył wniosku w trybie art. 46§1 k.k.

Podnosząc ten zarzut apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zobowiązanie oskarżonego do naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego poprzez zapłatę kwoty 147,72 zł w terminie 2 miesięcy od dnia uprawomocnienia się wyroku na podstawie art. 72§2 k.k.

Na rozprawie odwoławczej Prokurator Prokuratury Okręgowej, podtrzymując apelację Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Wałbrzychu, zmodyfikował wniosek w ten sposób, że wniósł o uchylenie tej części rozstrzygnięcia która określa czas naprawienia szkody.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Zarzut obrazę prawa materialnego podniesiony w apelacji, a dotyczący nałożenia z urzędu przez sąd orzekający obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46§1 k.k., tj. mimo braku wniosku w tym zakresie pochodzącego od uprawnionego podmiotu jest obecnie chybiony.

Od 08.06.2010r. obowiązuje znowelizowana wersja art. 46 §1 k.k., zgodnie z którą sąd może orzec obowiązek naprawienia szkody (z urzędu), zaś - w razie złożenia wniosku – orzeka obowiązek naprawienia szkody.

Zatem nie jest prawdą to, że w przypadku braku wniosku pochodzącego od pokrzywdzonego, sąd nie może nałożyć obowiązku naprawienia szkody w całości lub części w oparciu o przepis art. 46§1 kk.

Prokurator, wnosząc o wydanie wyroku skazując bez przeprowadzenia rozprawy w trybie art. 335 §1 k.p.k., wniósł o nałożenie na oskarżonego obowiązku naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 147,72 zł w terminie 2 miesięcy od uprawomocnienia się wyroku (k. 90 – 91), jednakże podstawy tego rozstrzygnięcia sam nie wskazał, choć powinien.

Sąd orzekający zaaprobował wniosek, wskazując przez siebie wybraną podstawę nałożenia obowiązku naprawienia szkody, która jest także możliwa i dopuszczalna mimo braku stosownego wniosku. Zatem w tym zakresie o obrazie prawa materialnego nie może być mowy.

Inną kwestią jest natomiast to, że określił tenże sąd, w ślad za prokuratorem, czas wykonania tego obowiązku, bowiem ustawodawca nie przewidział w przepisie art. 46 § 1 k.k. potrzeby określenia terminu realizacji orzeczonego obowiązku częściowego naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem. Orzeczenie w tej części realizowane jest w trybie cywilnoprawnym poprzez nadanie mu na żądanie pokrzywdzonego klauzuli wykonalności (tak m.in. S.A w W. w wyroku z dnia 19.09.2012r. sygn. akt II AKa 233/12 LEX nr 1238269).

Wskazanie przez prokuratora terminu do naprawienia szkody, istotnie wskazuje, że intencją oskarżyciela była orzeczenie tego obowiązku właśnie na podstawie art. 72§2 k.k. Jednakże, gdy uwzględni się kierunek i zakres zaskarżenia, bowiem oskarżyciel nie zarzucił obrazę prawa procesowego, tj. art. 343§1 k.p.k. w zw. z art. 335§1 k.p.k.,

która miałyby wpływ na treść wyroku, a zatem pozostałe rozstrzygnięcia w nim zawarte nie zostały zaskarżone i uchylenie orzeczenia – jako niezgodne z wnioskiem - nie mogło mieć miejsca.

Z tego też względu, sąd odwoławczy przychylił się do zmodyfikowanego wniosku Prokuratora i zmienił wyrok w ten sposób, że wyeliminował określenie terminu spełnienia tego obowiązku, pozostawiając wskazaną przez sąd meriti podstawę prawną tego obowiązku.

W pozostałym zakresie zaskarżone orzeczenie tycząc kradzieży energii elektrycznej jako spełniające wymogi sprawiedliwej odpłaty należało utrzymać w mocy.

Z uwagi na wynik postępowania odwoławczego, wydatkami poniesionymi w toku tego postępowania obciążono Skarb Państwa.